

פסקי הגר"א ז"ל על אורח

הלכות הנהגת האדם בבקר

סימן ג' סעיף ה אף להשיל מים ופניו למערב אמור אם לא נגר מחיצה שלא כדעת הרמ"א ז"ל. ביאורו ס"ק י"א.

הלכות נטילת ידיים

סימן ד סעי' א לדעת היש מי שאומר שהביא הש"ע כאן בסעיף א' דלא מברכין ענט"י בנט"י שחרית על מים הפסילים לנט"י לסעודה ה"ה לכל הדברים המעכבים בנט"י לסעודה כגון כלי וכת גברא המבואר בסעיף ז' או שאין רביעית במים המבואר בסעיף ו' מעכבים נמי בנט"י שחרית לברכת ענט"י לדעה זו והוא דעת הרמ"א ז"ל. ביאורו ס"ק ה' ז' ח' ט' ע"ש: **סעיף כב** אם אין לו מים ומקנת ידיו בעפר או בצרור או בכל מידי דמנקי וטועיל לתפלה צריך לברך ענט"י כן דעת הגר"א ז"ל לפי ששמעות דבריו עי' ביאורו ס"ק ל"א וסי' ה' ס"ק י"ד ודו"ק:

סימן ה אין צריך לכוין בשם דיו"ר ה' אלא פי' קריאתו באדנות שהוא אדון הכל אבל פי' כתיבתו א"צ לכוין כלל רק בשני שמות שבפסוק ראשון שבק"ש צריך לכוין גם פי' כתיבתו שהוא היה והוא ויהיה כמבואר בש"ע. ביאורו ס"ק ד' ע"ש: **סימן ו** אין לומר בברכת אשר יצר תיבות אפילו שעה אחת והיו פירושו שאם יסתח אחר מהם דהיינו בני מעים החלולים אם יפתחו ולא יהיה בהם כח המחזיק או יסתם אחד מהם ג"כ על בני מעיים היינו אם יסתכו ולא יהיה בהם כח הדוחה והיו כולה מעין עשיית צרכיו. ביאורו ס"ק ו' ודו"ק:

הלכות ציצית

סימן ח סעי' א מדברי הגר"א ז"ל משמע דהברכה יהיה קודם העיטוף וגם לדעתו ז"ל לא ברירה הך מלתא אם הברכה צריכה להיות מעומד אם לא כי לדעת הסור והר"י ז"ל אפשר שאינה צריכה להיות מעומד כי הם לא הזכירו רק העיטוף שצריך להיות מעומד אבל לא מיירי מהברכה שקודם העיטוף אם צריך להיות מעומד אם לא רק לדברי הא"ח בשם הירושלמי כל ברכת המצות צריך להיות מעומד לבר ברכת הנהנין. אבל העיטוף לכ"ע צריך להיות מעומד עי' ביאורו ס"ק ג' ור"ל: **סעי' ב** אין איסור כלל לילך בגילוי ראש רק כשעומד לפני גדולים או בעת התפלה או נכון הדבר מצד המוסר לכסות הראש וכן כל היוז לקדושים אשר עומדים לפני ה' תמיד. ביאורו ס"ק ו' ע"ש: **(א)** באותי הסעיף סדר עטיפה בדרך שבני אדם מחכסין בכסותן ועוסקים בעסקיהם ולא כס"ש בש"ע ועוסקים במלאכתם. ביאורו ס"ק ע"ש: **סעי' ה** אם שנים או ג' אנשים מחזעפים בטלית כאחת היינו בפעם אחד כל אחד בטליתו יותר נכון שאחד יברך ויוציא את האחרים בברכתו [והאחרים יכונו ג"כ שיצאו בברכתו] וישמעו הברכה ויענו אמן ואף אם לא ענו אמן רק ששמעו הברכה וכונו לצאת יצאו ג"כ וכן בכל ברכות המצות או הנהנין אם עשרה עושים מצוה

עמודי אש

(א) ע' בתשובת מהר"א ז"ל צונא סי' נ"ד דהאידנא דנס הגר"א ז"ל יודה לסברתו לסי הכונן בינינו וסגר"ל הוא איסור דאורייתא לילך בגילוי ראש ע"ש ואפשר ז"ל לא כתב אלא לדינא דנמ' לפי הכונן בימינו ע"ש: **אורח** **א"ח** **א"ס**